

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

társadalmi, közgazdasági és kereskedelemügyi hetilap.

Megjelenik
minden csütörtökön

Felelős szerkesztő:
Nagybölöni BAKÓ BALINT.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona.
Félévre . . . 4 korona.
Negyed évre . . . 2 korona.
Egyes szám: ára 10 fillér.

Felhívás!

„Sárbogárd és Vidéke” címen társadalmi, közgazdasági és kereskedelemügyi heti lapot indítottunk.

Lapunk célja, hogy úgy a közgazdasági, — mint egyéb — a közérdek megóvása és előmozdítása szempontjából fontos kérdéseknek és állapotoknak esetről-esetre való szakszerű megvilágítása által a közjónak s vele együtt a hazafias eszméknek szolgáljunk.

Azonkívül odatörekszünk, hogy lapunk által kulturális szempontból is nélkülözhetetlenül hasznos folyóiratot szolgáltatassunk úgy a helybeli mint vidéki olvasóink kezébe. Hogy pedig ezt elérjessük, sikerüljék meg nyernünk a kiválóbb tanférjak némelyikét is, a kik a nehéz feladat megoldásában erős támasza leszen szerkesztőségünknek.

Tudjuk azonban, hogy az erkölcsi sikert kizárólag nem az erkölcsi támogatás biztosíthatja. Lapunknak anyagi támogatásra is szüksége van.

Amidőn tehát ezt a 2-ik számban is már jeleztük lapunk megjelenésének lehetősége előfizetése által előmozdítani szives legyen, felkérjük kegyeskedjék lapunkat az előfizetés eszközlése által támogatni.

Maradtunk hazafias üdvözléssel
a szerkesztőség.

Ha ezt a törvény elrendeli, miért nem indítja meg a község az eljárást ezen iskola létesítésére, holott tudomásunk szerint a község az 5000 lélekszámot rég túlhaladta.

Igaz ugyan, járt egy alkalommal külföltség a közoktatásügyi miniszternél ezeltűt évekkkel a polgári iskola felállítására ügyében, de más nem történt ez irányban.

Sárbogárd község kulturális célokra még eddig igen kevés áldozatot hozott, mert az elemi népiskolákat a felekezetek tartják fenn saját erejükből, azt pedig minden józan gondolkodású községi lakos elismerheti, hogy egy ilyen polgári iskola felállítása nagy lendületet adna községünknek nemcsak közművelődési tekintetben, hanem meg a nepjeit is emelkednék.

Ugy tudjuk községünkben számos gyermek még városba tanulni,

Leendő polgári iskolánkról.

59
A értelmében kötelesek az olyan községek, melyek kebelében legalább 5000 lakos él, községi, felső népiskolát vagy polgári iskolát felállítani.

T A R C Z A.

Csillagsugáros, holdas éjszakán. . .

Csillagsugáros, holdas éjszakán . . .
(Oly csöndes volt, hogy beszélt a magány)
A mult szellője nyájasan legyint,
És ime lásd, találkozánk megint.
Nem a diófa hűs lombsátorába,
Akárhová eljönnek ők, hiába,
De ez az egy — ez a mesés egyellen,
Ki oly szelid, hogy már szinte kegyetlen,
De ez az egy, s miért éppen ő, miért
E szellem az, ki szüntelen kísér?
Hisz egymásnak rég meghaltunk, — azóta.
Más a virág, más a világ, a nőla,
Az ismerős dall bár sohase halljam,
Mégis miként a gileadi balzsam,
Lágy harmat pernyegeként hull szívemre,
A régen voltára, az eltemetltre.

Vagy volna még mi mondani valód? . . .
Hisz átálmodtuk a rideg valót,
Feleltre hívtuk a gyönyörű álmot,
A legszebbet, mi szívben csak világlott,
A szentjánosbogárkák tüneménye
Sziórványos fényével! — A mi édes,
Mi nagy, magasztos, szüti, tisztla szent,
Mást boldogítani szebb vidékre ment,
S mi fájó, gyötrelmes kárhózatos,
Mit égő könnyek gyászos árja mos,
Az is már más boldogtalant gyötör,
Részünkre meghalt fájdalom, gyönyör,

Nekünk már csak az inádság maradt,
Egy leszakadó bús felhődarab,
A mult idők sötét bollocatáról.

S im a diófa árnyában kitarul
Jövö, jelennek, multnak üdve, gyásza,
Mi golyghánkat hogy megkoronázza.

Vagy volna még mi mondani valód?
Meghalni? Élni? Volna erre mód?
Ó szörnyű rejtély! ó örök kísértet,
Kit úgy csufolnak röviden, hogy — élet!
Hisz mikor éltünk szép boldogan a lva,
Egymásnak akkor megvalánk mi halva,
Mert nem lehattunk egymáséit, „nem”
S im a halál rácsáfol, hogy „igen”!
Bús gályarabságán emlékezelnék
Szívdobbanásaink még összcseengnek,
Szomorú rabláncz égető vasában,
Tovább kell élvünk az örök — halálban!
Nem, nem! Káprázat ez csak! Nem óhajtom!
Hogy úgy kísérjen untalan e fantom!

Vagy te beszélsz? Van mondani valód?
Hallom ma még a meg nem hallhatót,
E nádfüdeles viskón születél,
Te szép, te dermesztő, okos, kevély!
Tavaszi keriben, csillagó kis lámpa,
Pillangó szárnyon hulltam be a lángba,
Aztán szereltem. . . Bűn az is, ez is?
Két kézzel sujt mindíg a nemzés?

Nincs hát ki szólna itt vigasztalón?

Csönd, hallgá! „En! Van mondani valóm!”
Te boldogságot hajszolsz? Ó botor!
A lángba egyképen belésodor

Könnyelmű pille — minden kicsi lámpa,
Habár csillagnak látszik is a lángja!
De hidd a szerelmem; bármilyen édes,
Lassan, lassan kiszunyikál a mécses,
Aztán, jogod sincs itt e diófához,
Egy másik emlék örökké megátkoz!
Itt születte az első szerelmem!
A másiké, az övé, s te — velem!
Ide mi csak már kísérteti járunk,
Ha odafönn már kifogyott az álmunk!
Mert a menyország, édesem te, hidd el,
Addig tied, amíg tenkezeiddel
Nem éred el. . . A többi? . . . Vagy beszéljek?

Köszönöm! Áldjon Isten! Égi lélek,
Csak azt sugd meg a jó Istén fülébe,
Ne járjon a diófák közelébe,
S csinálja valahogy ki az öreg,
Hogy amelyik fán dió nem terem,
Ne legyen annak neve szerelmem.
Vagy adjon lombot tulontul sokat,
Mely anyvi bánatot is befogad,
Hogy árnyékától ez a földi játék
A menyországnál fényesebbnek lássék!

Vén gyerek.

A szüle.

(Amidőn a szüle a telekkönyvi hivatalban szőlője iránt felvilágosítást kér.)

. . . Ugyan az Isten áldja meg, várjon egy kicsikét, mit türelmetlenkedik, nem látja, hogy többen is vannak? Azok sem

de még több az, aki nem mehet, mivel anyagi viszonyai nem engedik; — de ha az iskola itt helyben volna, sok jól tanuló gyermek megmentene a társadalomnak.

A felekezeti iskolák felsőbb osztályai többnyire túlszulfoltak. ha polgári iskola volna, a negyedik osztályból már oda mehetnének a tanulók, megszűnnék a túltömött iskola.

Kérjük a község érdemes képviselőjét: Vegye kezébe a haladás zászlaját! Kezdje meg a közművelődés első lépését, határozza el a polgári iskola felállítását. Talán találkoznak jobb módú polgártársaink között olyanok is, akik e célra áldozatot hoznának közadakozás útján. Hozzon a község is némi áldozatot. Kérje fel a tanügyi hatóságot, a vármegyét ez ügy támogatására.

Vármegyénk északi részén van már polgári iskola, de az egész osztályban nincsen több 82 tanulónál; a leány osztályokban pedig 46 tanuló volt ez évben. Hoznák csak hozzánk ezen iskolát; Sárbogárd és Sárszentmiklós község ennél okvetlen több tanulót juttatna. Ne nézzük összetett kézzel más községek boldogulását. Községünk értelmes köznepe is be fogja látni, hogy a tanulás ma már életszükséglet: Fel tehát, munkára fel!

Egy közpolgár.

H I R E K

— *Személyi hír.* Heltay Jenő járási főszolgabíró e hó 4-én 6 heti szabadságra ment.

jöttek ide tereferélni! Vagy talán azt hiszi, hogy a csirke piaczon a libák közt tanyázik?

— Bocsánatot Uram, de...

— Mondom, hogy hallgasson már!

Csodálatos dolog, hogyha egyszer aszszony népség vetődik ide, akkor már az egész hivatal kifordul a sarkaiból

— De kérem? ..

— Mondtam már, hogy várjon, míg rákerül a sor.

— No halja, magával sem szeretnék egy-fodél alatt lakni, ments' Istenkém:

— Köszönöm a kitüntetés.

— Hát talán nem úgy van?

(Igazgatja kendőjét és magában morog.)

— No hát mi baj és hol fáj szülém? most már magán van a sor, most már beszélhet, amennyi jól esik.

— Hála Istennek!

— Ne halázzon, hanem gyerünk beljebb.

— Nem tom jó helyen járok-e, itt volna a telekhivatal?

— Itt-itt, még pedig egész nap is itt lesz. Beszéljen.

— Hát csak az kérném tisztelőm az urat, ha már lehet és szabad beszélni, hogy azt szeretném tudni, mert nem egészen értem magamat, mivelhogy hát amióta megöregedtem, nem igen jártam az urak közé, hejh, nem úgy volt az régen! de tetszik tudni most már nehéz is, öreg is most már semmi sem vagyok.

— † Gr. Károlyi István Nagykárolyi főurat örjási részvét mellett pénteken temették el.

— *Képviseelő jelölés.* Nagykárolyi tudósítónk írja, hogy a Gr. Károlyi István halálával meg üresedett képviselői állásra Papp Béla volt nagykárolyi ügyvéd, szatmári kir. ügyész léptették fel.

— *ifj. Nyári Laci* a Nyári Rudi öcsese az elmúlt hét csütörtökén a Korona Nagyvendéglő nagytermében hangversenyt tartott.

Tárogatóján a régi magyar színezetű szebbnél-szebb kurucz nótákat játszott, míg a hallgatóság egyesei az újabb keletű magyar nóták közül is kívántak egyet-mást hallani.

Nagy hatással játszott a kívánt darabok mindenikét a jeles képzettségű művész annak dacára, hogy Sárbogárd közönségének rég ismert közönye ezuttal is a legnagyobb mérvben volt észlelhető.

— *Véres verekedés.* E hó 4-én vasárnap d. u. 2 órakor Sárbogárdon a Glanz koremban és onnan kikerülve az utcán Puha György és Szarvas István legények véresre verték egymást. A nagy botrányra a fél város össze futott, mindenki ott volt csak csendőrt vagy rendőrt nem lehetett látni.

Valjón az eféle sárbogárdi virtuskodásoknak nem lehetne valami úton módon végett vetni.

— *Fürdőzés.* Ráczalmás község határán Deres István juhász legény fürdeni ment a Dunába.

Mig fürdött ellopták a ruháját.

Lehet képzelni Deres meplepetését, mikor ruhájának csak hűt helyét kapta. Nem volt már mit lenni, egy bokorba húzódott és addig kiabált, míg egy közeli tanyái oda ment és ruhát vitt a káros juhász legénynek.

Káros panaszára a csendőrök a tolvajt Gubás József személyében elfogták.

— Jó, jó, csak mondja el baját, nem érünk rá társalogni, nekünk más bajaink dolgaink vannak, aztán még tudom, hogy szülemnek is ri otthon a malacza.

— Hát hogy tetszik azt tudni, hogy malaczmom is van?

— Ne beszéljen és ne fecsejtessen velem a drága időt, hanem mondja el baját röviden.

Hát csak azt szeretném kéröm, hogy mérné meg az én...

— A magáét?

— Igen, tisztelőm.

— Hát mije van magának?

— Hát csak az könyörgöm, amit az anyámtól örököltém.

— Hát mit örökölt az anyjától?

— Amit az anyám a nagyanyámtól.

De biz az kéröm most már nem sokat ér, nem olyan tetszős, mert kéröm szerettem, most a kutya sem néz rá, elgazosodott, elhanyagolt állapotban van. De nem is csoda mert az idő, az idő elpusztította egészen, de...

— A jó Isten áldja meg, nem érünk rá itt annyit beszélgetni, verselni; hát mit akar tulajdonképen? Beszéljen értelmesebben, az idő nagyon drága. Vagy talán azt hiszi, hogy az Egyed Miska sárbogárd-lóki sétakertjében vagyunk, ahol casinózni lehet.

— Igaza van az urnak. Hejh pedig mikor még fiatal voltam, de másként beszéltek velém az urak.

— Az lehet, de ne erről, hanem arról

Azonban míg a mesztelen juhász legény ruháért kiabált, addig a nyáj tilosba ment és így a szegény juhász legénynek drága volt a Dunai fürdőzés

— *Kaszabolás.* Herczegfalván Rivnyák József és Tóth Gergely aratók össze veszttek, minék vége az lett, hogy Rivnyák egy kaszával Tóth Gergelyt életveszélyesen megsértette. A vad embert társai csak nagy nehezen tudták megfékezni.

Tóth Gergelyt a kórházba szállították:

— *Duna halottja.* Százhalom batta község határában egy 18—19 évesnek látszó úri nő hulláját fogták ki a Dunából. Idáig még ismeretlen.

— *Órv halászkok.* Mint igari tudósítónk írja f. hó 2-án éjjel a Boros Károly halastavában három ismeretlen ember halászott.

Kiss Sándor halász csősz nesztét vette a halászkok garázdálkodásainak oda sietett mi alatt ezek a vizből kijöttek Kist a halász ruddal jól helyben hagyták, és amellet egyik még kétszer késsel regis szurta.

A segély kiáltásra oda szaladt emberek elől Szilasbalhás felé menekültek. Bűn jeltül egy J. J. jeggyel ellátott zsákok ott hagytak; mely a csendőrséget talán nyomra vezet.

KARCOLAT.

Azok a vén maczkók.

Érdekes eset történt a napokban, mint tudósítónk írja, az alsókörtvélyesi pusztán

beszéljen kigyelme, hogy mi járásban van s mit akar itt megnézni, házat, földet vagy szőlőt?

— Hisz úgy gondolom, mondtam már, hogy szőlőt, ez az, ami után már nem járhatok, ami már egészen elpusztult s a, ki már nem köll senkinek, mert tönkre tette a phylloxera. Azt szeretném megtudni tisztelőm az urat.

— No hála Istennek most már kezdem érteni. Hát mit nézzünk benne?

— Csak azt, aki nevéen áll, mert a Pista vöm [aki nagy hunczut] azt mondta, hogy valakinek a nevéen lösz.

— Jó, jó, hát ki birta, vagy ki birja a szőlőt, vagyis inkább hogy hívják szülemet?

— Engem?

— Hát nem is engemet.

— Ne tessék tréfálódzni, öreg vagyok én már arra.

— De ugy-e mikor fiatal volt, tetszett a tréfa?

— Ászondom.

— No hát csak azért kérdem, no, hogy hogy hívják?

— Én Tanczos Kata vonék az anyámról, az apáról pedig Vig Kata.

— Isten éltesse szütem.

— Csókolom a...

— Ne csókolgasson, nem itt van a helye, érti?

— Nagyon.

— Nohát azért mondom és mit nézzünk?

A késő délutáni órákban az ottani csárda közelében sétálgatott egy fiatal ember. Ifju, deli természet előre hajolt. Arcza elborult s mintegy leolvasható volt róla az, hogy ha még na sem találkozhat ő vele, akkor őtolsó reménye is szétfoszlott.

Nem jön! Hisz megígérte! Avagy talán ismét az a vén medve nem engedte őt.

Hát igaz, hogy ehhez talán joga van a férjnek. De a szívnek is megvannak a maga jogai, amelyben az korlátozhatatlan, amint hogy „a virágnak megtiltani nem lehet!”

Csend van. Még mindig sehol senki. Egyszer csak valami nesz üti meg a fülét. — Mi az? Oh az ő hangja, ő énekel: „Csak titokban akartalak szeretni!”

Megyek, megyek! Találkoznom kell vele. A hang a nagy kukoriczás felől jön, az ifju is afelé tart.

Megáll. Elmerengve hallgatja a hangokat. Szinte látszik, amint maga elé képzeli azt, a most már rövid néhány perc múlva bekövetkezendő találkozását.

Tehát vár és figyel. A hang mindig közelebb ér.

De mi az? Hisz nem egyedül van. Valami nehéz léptek. . . Mélyebb, erősebb hang. . . Ki lehet még ott?

Amint közelebb érnek, felismeri. Vége! Ismét nem találkozhatom vele?

Nem! Nekem nem szabad az előtt találkoznom, különben el vagyunk árulva s akkor minden el van veszve.

Mit tegyek? El, el!

A hős a dalra futni kezdett. És futott egész hazáig.

Lihegve, zihálva, futástól kimerülten lép be a házba édes anyja elé, aki szörnyen megijed fia rendkívüli helyzetén.

— Hát hogy benne van-e?
— Mi?
— A Tanczos Kata.
— Hol?
— A telekkönyvben.
— No jól van, ez már beszéd. De ugy látom szülem, hogy itt egy kis baj is van.
— Hogy hogy könyörgöm.
— Hát csak úgy, hogy nem a szülem nevén áll a filoxerás szőlő, hanem a Pista veje nevén, aki nagy hunczút.
— A fene nem ötte meg. Már hogy lehet a?
— Csak úgy, hogy kigyelme átiratta volt a nevére.
— Sohse irattam én, nem én.
— Tud-e szülem irni?
— Már hogy tudnék, mikor az anyám sem tudott?
— Már pedig itt van szülemnek a keze keresztmása, akkor pedig megfogta a tollat, ugy-e?
— Megfogni megfogtam vóna, de csak a högyit adtak a kezembe, a tollat nem fogtam meg, biz lsten nem.
— Hisz az már mindegy. Akár fogta a tollat, akár nem, a hegye a kezében volt.
— No e mán tiszta igazság.
— No látja, hogy baj van.
— Hát hogy lehetné segíteni a dógon, könyörgöm.
— Most már sehogys sem. Hanem adok szülemnek egy jó tanácsot.
— Ó csokolom a szívét, tessék igazítani rajta.
— Igazítani nem igazíthatunk már, hanem máskor meg ne fogja a högyit, mert Pista veje nagy hunczút, aztán „mógen baj lösz.”

Vas Odón.

Mi bajod édes fiam, mi történt veled, miért szaladtál ennyire?

Oh édes anyám, egy „medve” jött ki a kukoriczából 2 lábra állva. Megijedtem tőle s futva kellett menekülnöm, hogy észre ne vegyen.

Oh, oh, azok a vén maczkók!

— öly.

Nyilt-tér *)

Tekintetes Szerkesztő úr!

A Sárbogárd és Vidéke 2. számában Sárbogárd község hátramaradottságáról tetszett szólni, mivel nincsen kellő járdája. Látszik, hogy szerkesztő ur nem ismerte ezelőtt községünket, amidőn még a főutcán is térdén fölül volt a sár és járdá egyáltalában nem volt. Hát nem haladás-e az, ha most még télen is cipőben járhat a főutcákban. Vagy nem haladás az, ha a község képviselőtestülete elhatározta új község-ház építését, pedig ezelőtt 25 évvel

*) E rovat alatt közlöttékert nem vállal felelőséget a szerkesztőség.

2. kicsiny kis szobából állt a község összes hivatalos helyisége, ott téli időben az unatkozó polgártársak pipáztak, a jó nótárius meg szivhatta a kollemes kapadohány illatot. A mai község-háza már palota az előbbihez képest és mégis új község-háza lett tervbe véve. Ne tessék tehát kicsinyelni községünk haladását, az olyan amerikai haladás nem lehet jó, mert könnyen összeomlik a hirtelen felfújt építkezés. Nem gyors a haladásunk, de biztos. Fogadja tekintetes szerkesztő ur nagyra-becsülésem kifejezését, mellyel maradtam öszinte tisztelettel

Bácskai F.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kapás ember, Helyben. „Azt mondják” rovatkát a sárbogárdi asszonyok számára megnyithatjuk, csak kérem magát nevezze meg. Olvasható aláírást kérünk.

H. D. Helyben. Követező számunk hozza. Türelem.

F. J. Igaron. Értesítését köszönjük.

M. Gy. Helyben. Jövő számban

Hirdetmény.

A Sárbogárd-Tinódi közbirtokosság tulajdonát képező Sárbogárdi nagyvendéglő épület, összes melléképületeivel az 1908. évi április hó 24-ik napjától 1914. évi április hó 24-ik napjáig terjedő hat évre bérbe fog adatni.

Felhívom a bérleti szándékozókát, hogy zárt ajánlataikat, melyben az egy évi bérösszeg számokkal és betűkkel ki-teendő, alulírott közbirtokossági gondnokhoz folyó évi szeptember 20. napjáig annál is inkább adják be, mert a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatokkal egyidejűleg 400 K az az, Négy száz korona bánatpénz teendő le Halász Károly közbirtokossági pénztárnok ur kezeihez.

A bérleti feltételek alulírott gondnoknál megtekinthetők.

A közbirtokosság fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül, tekintet nélkül az ajánlott összegre szabadon választhat.

Tájékoztatásul megjegyzem, hogy a jelenlegi bér 2610 K. Sárbogárdon, 1907. július hó 31.

Balassa Gyula

közbirtokossági gondnok

1864 szám. — tk. 1907.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sárbogárdi kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rozenberg Adolf végrehajthatónak Baumgarten Ignáczné Práger Fáni végrehajtást szenvedő elleni 2000 korona tőkekövetelés, és jár iránti végrehajtási ügyében a székesfehérvári kir. törvényszék, a sárbogárdi kir. járásbírótság területén lévő Igar községben fekvő az igari 316. sz. betétben A. I. 1—4. sor. 33. 34. 271. 872. hrszám alatt foglalt és Baumgarten Ignáczné Práger Fáni tulajdonát képező ingatlanra az árverést 2059 koronában ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1907. szeptember hó 17-ik napján délután 10 órakor Igar községben a község-háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 205 kor. 90 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sárobgárdon, 1907. évi június hó 24-ik napján.

A sárbogárdi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Forster
kir. bírós.

336 szám.
1907. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kassai kir. járásbírósnak 1906. évi Sp. II. 927/3. számú végzése következtében Kohn testvérek javára Kaczenbach Gusztáv ellen 19 kor. 64 fillér s jár. erejéig 1906. év november hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás után

le- és felülfoglalt és 920 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: bolti áruk nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sárbogárdi kir. járásbírótság 1907-ik évi V. 187/7. számú végzése folytán 19 kor. 64 fillér tőkekövetelés és eddig összesen 33 kor. 61 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Czeczén, adós üzletében leendő megtartására 1907. évi augusztus hó 16. napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbit ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adani.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sárobgárdon, 1907. évi augusztus hó 3. napján

Bakó Bálint
kir. bír. végrehajtó.

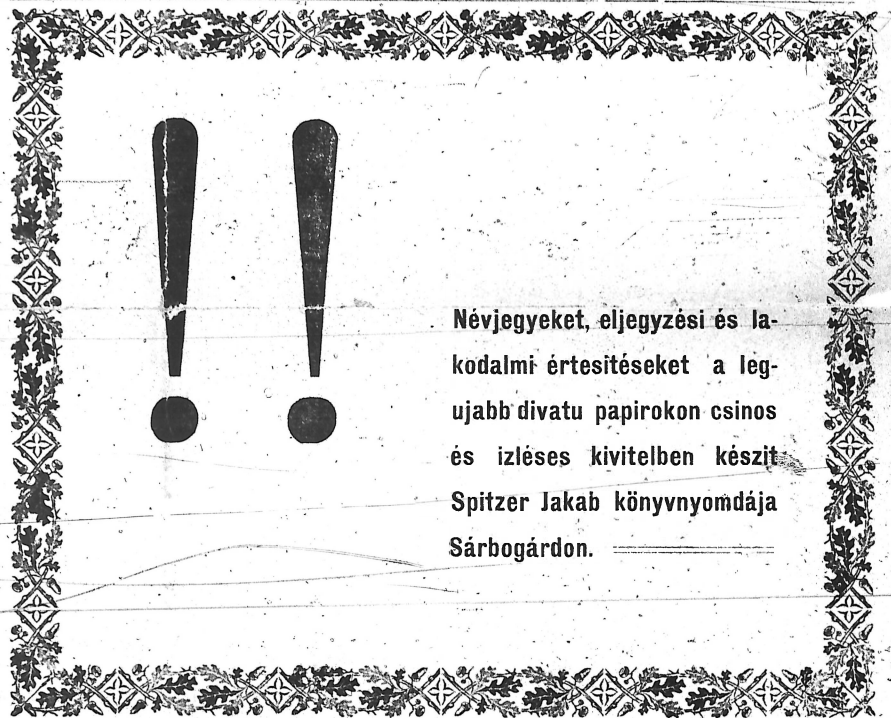
Jó házból fiu tanoneznak

felvétetik

Spitzer Jakob

könyvnyomdájában

SARBOGÁRDON.

Sodronyfonat- és szövet szükségletünket szerezzük be

Krausz Fülöp és Fia

==vaskereskedők sodronyfonat és szövet gvarából==

SARBOGÁRD, (Fejér-megye). == (Alapított 1847.)

Készít: Sodronykerítéseket, gépfonatot: kertek, baromfi udvarokhoz; horganyzott acél-tüskés sodronyokat: szőlők és telkek bekerítéséhez stb.